

Svědkové Jehovovi a vyloučení

Svědkové Jehovovi a vyloučení

*„Odstraňte toho ničemu
ze svého středu.“*

(1. Korintšanům 5:13)

Stát se svědkem Jehovovým je zcela dobrovolné rozhodnutí. Může ho udělat každý, kdo splňuje základní biblická morální měřítka. Když pokřtěný svědek Jehovův tato měřítka poruší, nedojde automaticky k jeho vyloučení. Pokud ale v jejich porušování pokračuje a není ochotný své jednání změnit, bude vyloučen. Tento krok má pevnou oporu v Bibli a chrání sbor před špatným vlivem.

(Viz Strážnou věž z 15. dubna 2015)

Nečinní a ti, kdo opustili společenství

Když svědek Jehovův na nějakou dobu přestane být aktivní, nevnímáme ho jako člověka, který se zřekl víry, a nevyhýbáme se mu. Vnímáme ho jako nečinného spoluvěřícího a snažíme se mu pomoci, aby se do sboru vrátil.

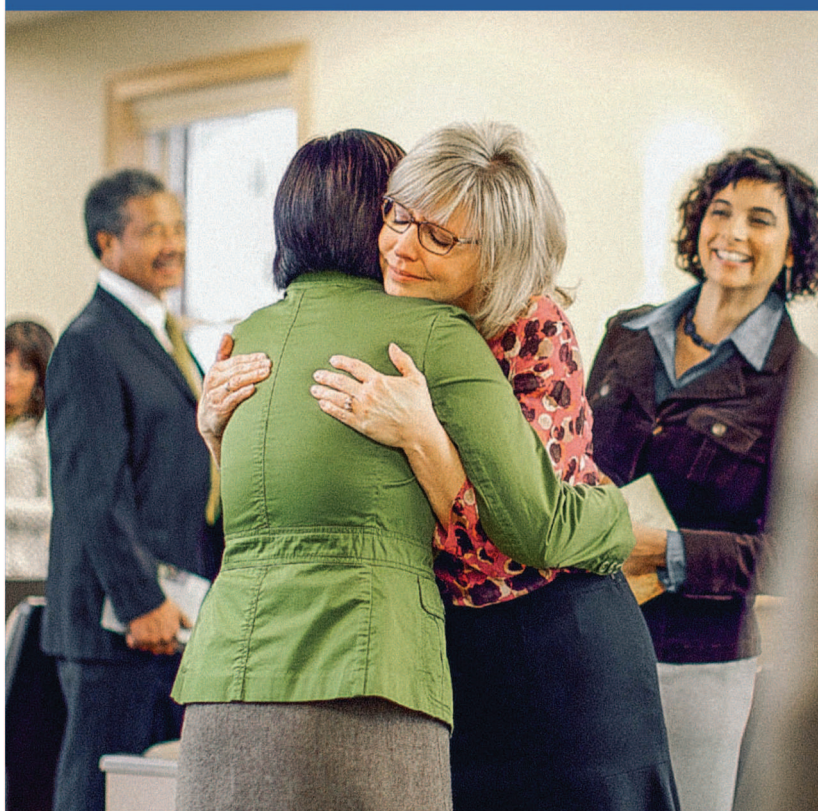
Výraz „opuštění společenství“ používáme v případě, že se pokřtěný svědek Jehovův dobrovolně zřekne svého místa ve sboru. Takový člověk přestane být svědkem Jehovovým na základě svého ústního nebo písemného prohlášení.

Když se někdo sám rozhodne opustit naše společenství, zazní ve sboru krátké oznámení: „[Jméno] už není svědek Jehovův.“ K takovému člověku přistupujeme stejně jako k vyloučenému.

Omezení kontaktu

Hlavním účelem vyloučení a omezení kontaktu je pomoci hříšníkovi, aby se napravil. To, že se členové sboru s takovým člověkem nestýkají a nekomunikují s ním, je z jejich strany projevem křesťanské lásky. Mnoho vyloučených si díky tomu uvědomí, o co přišli, napraví své jednání a do sboru se vrátí.

Pokaždé, když vyloučení a omezení kontaktu podnítl člověka k návratu, máme z toho velkou radost.

„[Stát] by měl uznávat právo těchto společenství postupovat v souladu s jejich vlastními pravidly a zájmy vůči členům, kteří svým jednáním ohrožují jejich jednotu nebo pověst. [...] Omezení kontaktu je z pohledu lidských práv zcela legitimní a přípustné.“

(Dr. Alessandro Amicarelli
předseda organizace European
Federation for Freedom of Belief)

Vyloučení a rodinné vztahy

Vyloučený člověk svým jednáním často způsobuje bolest členům rodiny, kteří zůstávají součástí sboru. Přesto je ale v nejužším rodinném kruhu i nadále prostor pro „normální jednání a pocit rodinné sounáležitosti“, protože vyloučení „nepřerušuje jejich pokrevní pouta ani manželský vztah“.

(Viz Strážnou věž z 1. března 1989)

Každý svědek Jehovův má biblickou a morální povinnost pomáhat svému vyloučenému rodiči, který onemocní nebo se o sebe už nedokáže finančně nebo jinak postarat. Stejně tak platí, že by svědkové pomohli svým vyloučeným dětem, které potřebují materiální nebo citovou podporu.

„Je potřeba zmínit, že vyloučením se neruší rodinné vztahy, jak občas tvrdí někteří nepoctiví novináři a tzv. odborníci na sekty.“

(prof. Artur Artemyev, Ph.D.)

„Určování norem chování, kterými se stoupenci musí řídit v soukromém životě, je společným rysem mnoha náboženství.“

(Evropský soud pro lidská práva
v případě svědkové Jehovovi v Moskvě
proti Rusku)

Vyjádření odborníků

„Když svědkové Jehovovi brání právo svých právních výborů rozhodovat o vyloučení člena organizace nezávisle na státní moci a právo vykládat Bibli v tom smyslu, že nařizuje omezit kontakty s vyloučenými, brání tím náboženskou svobodu všech, a to zejména v oblasti, kde je dnes napadaná nejvíce.“

(Massimo Introvigne, Ph.D.,
zakladatel a výkonný ředitel organizace
Center for Studies on New Religions)

„Státu nepřisluší se vměšovat do svobodných rozhodnutí dospělých lidí. A to, že se neudrží blízké vztahy s lidmi, kteří se zřekli své náboženské příslušnosti, je běžné v mnoha náboženstvích.“

„Někteří ... se rozhodli svůj status bývalých členů zpeněžit a je zcela pochopitelné, že svědkové Jehovovi, stejně jako jakákoli jiná náboženská organizace v takové situaci, nechtějí být s těmito lidmi, kteří jsou de facto profesionálními kritiky jejich náboženství, v kontaktu.“

(prof. Holly Folk, Ph.D.,
Western Washington University)

Biblické zásady

„Pokud k vám někdo přichází s jiným učením, než je toto, nepřijímejte ho k sobě domů ani ho nezdavte.“

(2. Jana 10)

„Odstraňte toho ničemu ze svého středu.“

(1. Korintánům 5:13)

„Vraťte se ke mně, a já se vrátím k vám.“

(Malachiáš 3:7)

Soudní rozhodnutí ohledně náboženského postupu vyloučení

„Náboženská organizace, která se řídí biblickými zásadami a snaží se je uplatňovat, má přirozeně mít pravomoc zajistit, aby byl hříšník za odpovídajících podmínek vyloučen. Je to potřebné, ne-li nutné, protože tato organizace nebyla zřízena pro ty, kdo nejsou schopni nebo ochotni dodržovat biblické zásady, a pokud by z ní takoví jedinci nebyli odstraněni, mohlo by to mít nežádoucí vliv na ty, kdo se biblickými zásadami řídí.“

(Vrchní soud Anglie a Walesu
v případě Otuo proti Watch Tower Bible
and Tract Society of Britain)

„Soud shledal, že chování členů, kteří v podstatě odmítli mít přátelské vztahy ..., není závadné ani z pohledu občanského práva. ... Toto chování nezasahuje do ničích osobních práv, pouze vyplývá z postojů, které ... z hlediska zákona nelze napadnout, protože vyjadřují svobodnou volbu, přestože jsou ovlivněné náboženským přesvědčením.“

(Italský nejvyšší kasační soud Sez. I,
č. 9561 [26. října 2016])

„[Stát] by měl uznávat právo těchto společenství postupovat v souladu s jejich vlastními pravidly a zájmy vůči členům, kteří svým jednáním ohrožují jejich jednotu nebo pověst. Státním orgánům nepřísluší role arbitra mezi náboženskými organizacemi a různými nesouhlasnými skupinami, které v nich existují nebo mohou vzniknout.“

(Velký senát Evropského
soudu pro lidská práva v případě
Fernández Martínez proti Španělsku)

Jsou za vyloučení vděční

„Když jsem byla vyloučená, měla jsem s rodinou a přáteli ze sboru jenom omezený kontakt. I tak jsem ale věděla, že mě mají rádi a nezavrhují mě. Chápala jsem, že se rozhodli omezit se mnou kontakt z úcty k biblickým příkázáním, kterých jsme se rozhodli v životě držet. Když jsem si dala život do pořádku a byla znovu přijatá mezi svědky Jehovovy, všichni ve sboru mě s láskou přivítali. I když to pro mě během vyloučení někdy nebylo lehké, jsem za to moc vděčná a cítím to jako láskyplnou pomoc, díky které jsem opět šťastná.“

(Jasmine*, jedna ze svědků Jehovových)

„Byl jsem vyloučený asi 17 let. Za tu dobu jsem od svědků Jehovových ani od rodiny necítil žádný nátlak nebo odpor. Naopak, starší ze sboru, do kterého jsem chodil, se mnou několikrát mluvili, aby zjistili, jak se mi daří. Bylo to od nich laskavé. Sám za sebe můžu říct, že láska, kterou od svědků Jehovových cítím, je hlavní důvod, proč jsem se rozhodl vrátit.“

(Matthew, jeden ze svědků Jehovových)

* Jména byla změněna